Dijous 3 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,44-51): En aquell temps, respongué Jesús, i els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si el Pare que m'ha enviat no l'atreu; i jo el ressuscitaré el darrer dia. Està escrit en els Profetes: I seran tots ensenyats per Déu. Tot el qui ha oït del Pare i ha après, ve a mi. No que el Pare l'hagi vist ningú, sinó el qui ve de Déu, aquest ha vist el Pare. En veritat, en veritat us dic: el qui creu té vida eterna.

Jo soc el pa de la vida. Els vostres pares menjaren el mannà en el desert i moriren. Aquest és el pa que baixa del cel, per tal que el qui en mengi, no mori. Jo soc el pa viu que ha baixat del cel. Si algú menja d'aquest pa viurà eternament, i el pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jo soc el pa viu que ha baixat del cel»

Mn. Pere MONTAGUT i Piquet
(Barcelona, Espanya)

Avui cantem al Senyor de qui ens ve la glòria i el triomf. El Ressuscitat es presenta a la seva Església amb aquell «Jo soc el qui soc» que l'identifica com a font de salvació: «Jo soc el pa de la vida» (Jn 6,48). En acció de gràcies, la comunitat aplegada entorn del Vivent el coneix amorosament i accepta la instrucció de Déu, reconeguda ara com ensenyament del Pare. Crist, immortal i gloriós, torna a recordar-nos que el Pare és l'autèntic protagonista de tot. Els qui l'escolten i creuen viuen en comunió amb el qui ve de Déu, amb l'únic que l'ha vist i, així, la fe és el començament de la vida eterna.

El pa viu és Jesús. No és un menjar que assimilem per a nosaltres sinó que ens assimila. Ell ens fa tenir fam de Déu, set d'escoltar la seva Paraula que és goig i alegria del cor. L'Eucaristia és anticipació de la glòria celestial: «Partim un mateix pa, que és remei d'immortalitat, antídot per a no morir, per a viure per sempre en Jesucrist» (Sant Ignasi d'Antioquia). La comunió amb la carn del Crist ressuscitat ens ha d'acostumar a tot allò que baixa del cel, és a dir, a demanar, a rebre i a assumir la nostra veritable condició: estem fets per a Déu i només Ell sacia plenament el nostre esperit.

Però aquest pa viu no només ens farà viure un dia més enllà de la mort física, sinó que ens és donat ara «per a la vida del món» (Jn 6,51). El designi del Pare, que no ens ha creat per a morir, està lligat a la fe i a l'amor. Vol una resposta actual, lliure i personal, a la seva iniciativa. Cada vegada que mengem aquest pa, endinsem-nos en l'Amor mateix! Ja no vivim per a nosaltres mateixos, ja no vivim en l'error. El món encara és preciós perquè hi ha qui continua estimant-lo fins a l'extrem, perquè hi ha un Sacrifici del qual es beneficien fins i tot els qui l'ignoren.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La participació del Cos i de la Sang de Crist no fa una altra cosa sinó convertir-nos en el que rebem, i siguem portadors, en el nostre esperit i en la nostra carn, d'aquell en qui i amb qui hem estat morts, enterrats i ressuscitats» (Sant Lleó Magne)

- «Visquem l'Eucaristia amb esperit de fe, d'oració, de perdó, de penitència, d'alegria comunitària, de preocupació pels necessitats, en la certesa que el Senyor realitzarà allò que ens ha promès: la vida eterna» (Francesc)

- «L'Eucaristia és 'font i cimal de tota la vida cristiana' (Concili Vaticà II). 'Els altres sagraments, així com tots els ministeris eclesials i les tasques apostòliques, estan vinculats a l'Eucaristia i ordenats a ella. Perquè l'Eucaristia conté tot el tresor espiritual de l'Església, que és el Crist mateix, la nostra Pasqua' (Concili Vaticà II)» (Catecisme de la Església Catòlica, nº 1.324)